

Lovtidende A

2013

Udgivet den 15. marts 2013

8. marts 2013.

Nr. 250.

Bekendtgørelse af lov om fødevarer¹⁾

Herved bekendtgøres lov om fødevarer, jf. lovbekendtgørelse nr. 820 af 1. juli 2011, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1238 af 18. december 2012.

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Lovens formål er at sikre forbrugerne sunde fødevarer af høj kvalitet, at beskytte forbrugerne mod vildledning, herunder gennem anprisninger, i forbindelse med markedsføring af fødevarer m.v., at fremme sunde kostvaner, og derigennem medvirke til at sikre fødevarereproducenter og -handlende rimelige og ensartede vilkår og at fremme dansk eksport af fødevarer. Dette skal understøttes gennem en effektiv og behovsorienteret offentlig kontrol i alle led af produktion og omsætning af fødevarer.

§ 2. Loven omfatter:

- 1) Fødevarer sikkerhed og fødevarernes sammensætning, jf. kapitel 2, 3 og 7.
- 2) Kost og ernæring, jf. kapitel 4.
- 3) Markedsføring og mærkning af fødevarer, jf. kapitel 5 og 6.
- 4) Fødevarevirksomheder, jf. kapitel 8 og 9.
- 5) Laboratorier og kontrol, jf. kapitel 10-15.

Stk. 2. Inden for denne lovs område gælder definitionerne i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevareautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed (fødevareforordningen).

Stk. 3. Lovens regler om behandling omfatter alle de led i produktion, tilvirkning og distribution af fødevarer, som er defineret i artikel 3, nr. 16, i fødevareforordningen.

§ 3. I forbindelse med udarbejdelse, evaluering og ændring af fødevarerlovgivningen sker høring af offentligheden i overensstemmelse med artikel 9 i fødevareforordningen.

Kapitel 2

Fødevarer sikkerhed

§ 4. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om hygiejne ved behandling og markedsføring af fødevarer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om personlig hygiejne og helbreds kontrol for personer, som er beskæftiget med behandling, markedsføring og kontrol af fødevarer.

§ 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, på hvilke vilkår fødevarer, hvori forureninger forekommer, må sælges.

Stk. 2. Når der foreligger risiko for, at fødevarer fra bestemte geografiske områder indeholder forureninger, herunder har været udsat for radioaktivitet eller miljøforureninger, eller i øvrigt kan være uegnede til anvendelse som menneskeføde eller foder, kan ministeren fastsætte regler herom, herunder forbyde, begrænse eller fastsætte vilkår for markedsføring af sådanne varer.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler, herunder forbyde, begrænse eller fastsætte vilkår for dyrkning af afgrøder, opdræt af husdyr, jagt, fiskeri eller samling af frugter, bær, svampe m.v. i de i stk. 2 nævnte geografiske områder, uanset om dyrkning, opdræt, jagt, fiskeri eller indsamling ikke udøves med markedsføring for øje.

§ 6. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse af bestemte genstande eller fremgangsmåder ved behandling af fødevarer, herunder anvendelse af genteknologi, strålekonservering og andre konserverings- eller behandlingsmetoder.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at fødevarer eller ingredienser, som enten ikke hidtil har været anset som fødevarer, eller som er frembragt ved anvendelse af teknologi, der ikke tidligere har været anvendt til formålet, skal godkendes forud for anvendelse eller markedsføring.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, EU-Tidende 2004, nr. L 195, s. 15.

Kapitel 3

Fødevarernes sammensætning

§ 7. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan ud fra sundheds-, ernærings- eller kvalitetsmæssige hensyn eller med henblik på at sikre forbrugerne vigtige næringsstoffer fastsætte regler om sammensætning og beskaffenhed af fødevarer, herunder fødevarer bestemt til særlige ernæringsmæssige formål og til kosttilskud.

§ 8. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at tilsætningsstoffer og aromaer skal godkendes før brug.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om tilsætningsstoffers og aromaers identitet og renhed og om, på hvilke vilkår disse stoffer må anvendes, herunder med hvilke formål, i hvilke mængder og til hvilke produkter.

Stk. 3. Ministeren udarbejder en positivliste over godkendte tilsætningsstoffer og deres anvendelse, som gøres offentligt tilgængelig.

§ 9. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at nærmere angivne grupper af tilsætningsstoffer og aromaer kan tages i anvendelse efter udløbet af en af ministeren fastsat frist på indtil 6 måneder efter, at de er anmeldt til ministeren. Ministeren kan inden fristens udløb nedlægge forbud mod den anmeldte anvendelse af stoffet.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om anvendelse af aromaer og tekniske hjælpestoffer og om, at fødevarer eller stoffer, der anvendes ved behandling af fødevarer, skal være tilsat et røbestof.

Kapitel 4

Kost og ernæring

§ 10. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri har til opgave at formidle oplysning til forbrugerne om forhold, der er omfattet af loven, herunder om ernæring.

Stk. 2. Ministeren kan iværksætte overvågningsprogrammer for fødevarer og undersøgelser af fødevarer og af befolkningens kost og ernæring med henblik på udstedelse af regler inden for lovens område og på udarbejdelse af kost- og næringsstofanbefalinger, vejledninger til myndigheder og virksomheder samt forbrugeroplysning om kost og ernæring.

Stk. 3. Ministeren kan gennemføre og offentliggøre sammenlignende test af fødevarer. Der kan i forbindelse med testvirksomheden anvendes anonym informationsindsamling.

§ 11. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om privates, herunder virksomheders, oplysningsaktivitet om kost og ernæring.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at fødevarer skal mærkes med angivelse af næringsværdi, herunder om, hvorledes næringsværdien skal angives på emballagen, i reklamer og lign. § 19 finder tilsvarende anvendelse for næringsdeklarationer.

§ 12. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan rådgive om og fastsætte regler for offentlig kostforplejning.

§ 13. (Ophævet)

Kapitel 5

Markedsføring og mærkning af fødevarer

§ 14. Reklamer for fødevarer, mærkning og præsentation af fødevarer, herunder deres form, fremtræden eller indpakning, de anvendte indpakningsmaterialer, den måde, hvorpå varerne er arrangeret, og de omgivelser, hvori de udstilles, samt de informationer, der uanset medium gives om varerne, må ikke vildlede eller være egnet til at vildlede.

Stk. 2. Stk. 1 finder kun anvendelse i tilfælde, som ikke er omfattet af artikel 16 i fødevarereforordningen.

§ 15. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning, markedsføring eller reklame for fødevarer, herunder om

- 1) angivelse af, at fødevarer har en særlig helbredende eller forebyggende effekt,
- 2) anvendelse af anprisninger om, at en fødevare ikke er i besiddelse af visse egenskaber,
- 3) anvendelse af anprisninger, der angiver, at en fødevare er særlig egnet for mennesker med behov for særlig kost på grund af sygdom, alder eller andre forhold, eller som angiver at virke forebyggende over for sygdom.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at fødevarer-virksomheder ved markedsføringen af et produkt ikke må omtale egenskaber ved produktet eller virksomheden, som generelt gælder for tilsvarende produkter eller virksomheder.

§ 16. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at fødevarer skal mærkes med oplysninger, der er af betydning for forbrugerne, virksomhederne eller tilsynsmyndighederne.

§ 17. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om anvendelse af varebetegnelser eller særlige mærker for fødevarer eller bestemte typer af fødevarer, som angiver, at varerne har været underkastet generel eller særlig kontrol, eller at varerne har en særlig kvalitet, sammensætning eller geografisk oprindelse eller har været underkastet en speciel behandling.

Stk. 2. Anvendelsen af de varebetegnelser eller særlige mærker, der er fastsat i henhold til stk. 1, er forbudt på andre varer. Det er ligeledes forbudt at anvende mærker, der kan forveksles med de varebetegnelser eller særlige mærker, der er fastsat i henhold til stk. 1, på en måde, der er egnet til at vildlede med hensyn til produktion, behandling, sammensætning, geografisk oprindelse m.v. af produktet.

§ 18. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning af tilsætningsstoffer og aromaer, herunder om brugsanvisning og advarselsmærkning.

§ 19. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, hvorledes mærkning af fødevarer skal

udføres, herunder på hvilke sprog de foreskrevne oplysninger skal gives, og hvor oplysningerne skal anbringes.

§ 19 a. Den, som forsætligt eller uagtsomt krænker en intellektuel ejendomsrettighed inden for lovens område, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til bl.a. den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

§ 19 b. Med henblik på at forebygge yderligere krænkelser kan retten efter påstand ved dom bl.a. bestemme, at et produkt, der krænker en intellektuel ejendomsrettighed i henhold til denne lov, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,
- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) ændres på nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på materialer, redskaber el.lign., der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af de krænkende varer.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkelsens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

§ 19 c. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 19 a eller 19 b, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

Kapitel 6

Frivillige mærkningsordninger

§ 20. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for en frivillig mærkningsordning til fremme af produktion og afsætning af fødevarer og landbrugs- og fiskeriprodukter i øvrigt af særlig høj kvalitet eller med særlige karakteristika.

Stk. 2. Til at bistå ved administrationen af en frivillig mærkningsordning og ved fastsættelse af regler for denne mærkningsordning kan ministeren nedsætte et råd med ekspertise inden for fødevarekvalitet.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om rådets sammensætning og virksomhed. Ministeren fastsætter rådets forretningsorden.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter ministeren henlægger administrationen af de i stk. 1 nævnte mærkningsordninger til en privat forening, herunder behandling af ansøgninger, certificering, kontrol og tilsyn og opkrævning af betaling. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private forenings afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

§ 21. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for, hvilke produkter der er omfattet af en frivillig mærkningsordning, herunder opstille objektive kvalitetskriterier, der fastlægger krav til produktion, forarbejdning m.v. Disse krav skal ligge ud over de krav, som gælder i henhold til lovgivningen i øvrigt.

Stk. 2. Importerede produkter, herunder levende dyr, kan omfattes af en frivillig mærkningsordning, hvis der foreligger dokumentation for, at produktet er behandlet eller dyret opvokset i overensstemmelse med de regler og krav, som er fastsat i medfør af loven.

Stk. 3. Ministeren kan beslutte, at importerede produkter kan omfattes af en frivillig mærkningsordning, hvis de i oprindelseslandet er omfattet af en kvalitetsordning, der efter en konkret vurdering for det enkelte produkt skønnes at indebære krav, som kan sidestilles med krav, der stilles under denne mærkningsordning.

§ 22. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler for godkendelse og anmeldelse af virksomheder, der ønsker at behandle eller markedsføre produkter omfattet af en mærkningsordning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om tilmelding af primærproducenter, som ønsker hele eller dele af deres virksomhed omfattet af en mærkningsordning.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at tilmeldte primærproducenter og godkendte eller anmeldte virksomheder, som overtræder de under en frivillig mærkningsordning opstillede krav eller andre betingelser, midlertidigt eller permanent udelukkes fra denne mærkningsordning.

§ 23. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om mærkning af de produkter, der er omfattet af en frivillig mærkningsordning, herunder om forbeholdte varebetegnelser og om anvendelse af særlige mærker, jf. § 17, stk. 1.

§ 24. De virksomheder og primærproducenter, som er tilsluttet en frivillig mærkningsordning, afholder de konkrete omkostninger, som er forbundet med denne ordning.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om betaling af afgifter til dækning af de generelle omkostninger i forbindelse med en frivillig mærkningsordning.

Kapitel 7

Materialer og genstande

§ 25. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om

- 1) godkendelse af materialer og genstande, der anvendes ved behandling eller markedsføring af fødevarer,
- 2) godkendelse af stoffer, der indgår i materialer og genstande,
- 3) godkendelse af fremstillingsprocesser, der anvendes ved produktion af materialer og genstande,
- 4) sammensætning og mærkning af materialer og genstande,
- 5) afsmitning fra materialer og genstande,
- 6) krav til holdbarhed og styrke af materialer og genstande, som skal anvendes til bestemte fødevarer eller i bestemte situationer, og
- 7) at materialer og genstande skal ledsages af sundheds- eller kvalitetscertifikater.

§ 25 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at

- 1) virksomhedsledere, producenter eller importører af materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer skal træffe forholdsregler med henblik på at trække sådanne materialer og genstande tilbage fra markedet, hvis de pågældende antager eller har grund til at antage, at materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer, som virksomheden har produceret, importeret eller distribueret, ikke overholder kravene til fødevareresikkerhed, og at
- 2) materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer ikke må markedsføres, hvis de udgør eller antages at udgøre en fare for fødevareresikkerheden.

§ 26. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om godkendelse, sammensætning og mærkning samt anvendelse af rengørings-, desinfektions- og smøremidler.

§ 27. For de i §§ 25 og 26 nævnte produkter finder §§ 4 og 14-19, § 36, stk. 1, §§ 39-41, 49, 51-54 og 56 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 8

Virksomheder

§ 28. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om autorisation og registrering af fødevarevirksomheder. Der kan herunder fastsættes regler for, hvornår en fødevarevirksomhed må påbegyndes, hvornår en autorisation skal indhentes på ny, og hvornår der skal meddeles ejerskifte.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler for de vilkår, som fødevarevirksomheden skal opfylde for at blive autoriseret.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at bestemte fødevarevirksomheder eller fødevarevirksomhedstyper kan undtages fra kravet om autorisation og registrering.

§ 29. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at autoriserede eller registrerede fødeva-

revirksomheder, jf. § 28, stk. 1, ikke må påbegynde indførsel til eller udførsel fra landet af fødevarer, før der er sket registrering af den pågældende aktivitet.

§ 30. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at behandling og markedsføring af materialer og genstande bestemt til kontakt med fødevarer ikke må påbegyndes, før der er sket registrering af den pågældende aktivitet.

§ 31. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan i de i medfør af § 28 fastsatte regler fastsætte, at autorisation eller registrering fratages, hvis virksomheden ikke opfylder de stillede vilkår, eller hvis forudsætningerne for autorisationen eller registreringen ændres væsentligt. Medmindre andet fremgår af afgørelsen, har fratagelsen virkning fra det tidspunkt, hvor den meddeles virksomheden.

Stk. 2. En afgørelse efter stk. 1 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 3. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysninger om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Retten kan ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Såfremt ministerens afgørelse findes lovlig ved dom, kan det heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 32. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om primærproduktion af fødevarer med henblik på at sikre og forbedre den hygiejniske, sundheds- eller kvalitetsmæssige beskaffenhed af fødevarerne.

§ 33. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om nødslagtning af syge eller tilskadekomne dyr, når nødslagtning er nødvendig af dyreværnmæssige grunde.

§ 34. På ejendomme, hvor dyrehold er tilladt, kan ejendommens ejer eller bruger uanset bestemmelsen i § 28 foretage slagting og efterfølgende slagtemæssig behandling af egne dyr til forbrug i egen husholdning.

Stk. 2. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om primærproducenters slagting af dyr samt om vilkår for producenters slagting og markedsføring fra egen virksomhed direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning.

§ 35. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om primærproducenters markedsføring af fødevarer fra egen bedrift, fartøj m.v. direkte til forbruger til anvendelse i dennes private husholdning.

§ 36. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om hygiejne i samt indretning og drift af fødevarevirksomheder, transportmidler og lign. omfattet af fødevarelovgivningen. Der kan herunder fastsættes regler eller træffes bestemmelse om godkendelse af transportmidler, lokaler, inventarer, udstyr, maskiner, emballage og lign. samt

om is, vand, damp, luft og luftarter, der anvendes ved behandling af fødevarer eller til rengøring af lokaler, udstyr m.v.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder omfattet af loven kun må anvende fødevarer fra autoriserede eller registrerede virksomheder.

§ 37. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at virksomheder omfattet af loven for egen regning skal gennemføre en egenkontrol.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde virksomhederne skal kunne dokumentere oprindelsen af de fødevarer og andre stoffer, der er bestemt til eller kan forventes at blive tilsat en fødevarer, som virksomheden har fået leveret. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, hvordan virksomheder skal kunne identificere de øvrige virksomheder, hvortil virksomhedens produkter er leveret.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder omfattet af loven for egen regning skal lade foretage nærmere fastsatte analyser og undersøgelser, at analyseresultaterne skal fremsendes til tilsynsmyndighederne, og at analyserne skal foretages på bestemte laboratorier, jf. § 48, stk. 1.

§ 38. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at uddannelse, herunder i fødevarerhygiejne, er obligatorisk for visse personer, som er beskæftiget i virksomheder omfattet af loven. Sådanne uddannelser kan etableres efter reglerne i lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. og afsluttes med et certifikat.

Kapitel 9

Import, eksport og samhandel

§ 39. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan af hensyn til menneskers, dyrs eller planters sundhed fastsætte regler eller træffe bestemmelser om import, eksport og genindførsel af fødevarer, herunder forbyde import, eksport og genindførsel af fødevarer.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser om fødevarer, der føres gennem landet som transitgods, oplagres som transitgods eller indføres fra udlandet til eget brug.

§ 40. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om behandling, sammensætning, kvalitet, mærkning, kontrol m.v. af varer, der eksporteres her fra landet.

Stk. 2. Ministeren kan endvidere fastsætte regler om hygiejne, indretning, drift, kontrol og egenkontrol m.v. for virksomheder, som her fra landet eksporterer fødevarer.

Stk. 3. Medmindre ministeren fastsætter andet, finder loven og regler, der er fastsat i medfør af loven, også anvendelse på fødevarer, der her i landet leveres som forsyning til skibe og fly.

§ 41. Ved samhandel inden for rammerne af Det Europæiske Økonomiske Samarbejde finder §§ 39 og 40 tilsvarende anvendelse.

§ 42. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om etablering, indretning og drift af veterinære grænsekontrolsteder.

Stk. 2. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at der i forbindelse med ansøgning om oprettelse af grænsekontrolsteder uden omkostning for staten stilles fornødent udstyrede lokaler og indretninger til rådighed for grænsekontrollen med henblik på kontrol af de af loven omfattede animalske fødevarer m.v. ved indførsel fra og udførsel til lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og som ikke har indgået aftale med Den Europæiske Union om grænsekontrol.

Stk. 3. Ministeren kan bestemme, at grænsekontrolsteder, der alene benyttes i meget begrænset omfang, ophører som grænsekontrolsted.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at de omkostninger i forbindelse med drift af de i stk. 1 nævnte grænsekontrolsteder, der ikke dækkes af den betaling, som kræves i medfør af § 45, helt eller delvis afholdes af de lokale interessenter på grænsekontrolstedet.

§ 43. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indgå aftaler om, at etablering og drift af grænsekontrolsteder som nævnt i § 42 helt eller delvis finansieres af lokale interessenter.

§ 44. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan yde bistand på anmodning fra en fysisk eller juridisk person eller en sammenslutning af sådanne i forbindelse med eksport af fødevarer. Ministeren kan endvidere yde bistand af mere generel art til eksporterhverv.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om bistand efter stk. 1 og om betaling til hel eller delvis dækning af de faktiske omkostninger forbundet hermed. Afholdte udlegg i forbindelse med bistandsydelsen kan kræves refunderet.

Kapitel 10

Formålsbestemte afgifter og gebyrer

§ 45. De af loven omfattede primærproducenter og virksomheder, herunder virksomheder, der fremstiller materialer og genstande, der er bestemt til at komme i forbindelse med fødevarer, afholder omkostningerne ved det tilsyn og den kontrol, som udføres efter loven og regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold, medmindre ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri fastsætter regler om eller bestemmer andet eller andet fremgår af forordningerne.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om opkrævning og betaling af afgifter og gebyrer til dækning af omkostninger ved tilsyn og kontrol efter loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold, herunder for særlig belastende kontrol samt ekstraordinære tilsyn, kontrol og analyser eller anden særlig kontrol, jf. § 51.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ydelser og ekspeditioner, herunder autorisationer,

godkendelser, registreringer, anmeldelser, undersøgelser og attestationer, der ydes i henhold til loven eller regler udstedt i medfør af loven eller i henhold til forordninger udstedt af Den Europæiske Union vedrørende de af loven omfattede forhold.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at betaling for kontrol, der udføres efter økologiloven, lov om hold af dyr eller lov om frø, kartofler og planter, skal opkræves efter stk. 2, når kontrollen indgår som en del af et overordnet kontrolområde omfattet af denne lov.

Stk. 5. Fysiske eller juridiske personer, der har fødevare-næringsbrev i henhold til lov om næringsbrev til visse føde-varevirksomheder, og som i den forbindelse betaler et årligt beløb pr. næringsbrev til finansiering af udgifter ved Erhvervs- og Selskabsstyrelsens administration af nærings-brevsordningen, betaler til finansiering af Fødevarestyrel-sens kontrolkampagner 600 kr. årligt pr. næringsbrev. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Fi-nansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønin-deks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kro-nebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 6. Virksomheder, der har anmeldt et eller flere kost-tilskud til forhandling i Danmark, og som har en årlig om-sætning på over 50.000 kr., betaler til dækning af omkost-ningerne i forbindelse med styrket kontrol af kosttilskud og handel hermed et årligt beløb på 12.500 kr. og et årligt beløb pr. anmeldt kosttilskud på 1.000 kr. Beløbene pris- og lønre-guleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fast-satte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærmeste hele kronebeløb og offentliggø-res ved bekendtgørelse.

Stk. 7. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan fastsætte regler om opkrævning af det i stk. 5 nævnte beløb, herunder om frister for indbetaling, erindringsskrivelser m.v. og gebyr og renter ved for sen betaling. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kan herunder fastsætte regler om erindringsskrivelser m.v. og gebyr og renter ved for sen betaling af det i stk. 5 nævnte beløb, der er forskellige fra taksterne i stk. 11.

Stk. 8. De virksomheder, der er omfattet af loven, betaler til delvis finansiering af Fødevarestyrelsens rejsehold med speciale i efterforskning og regnskabskontrol en årlig afgift på 570 kr. Beløbet pris- og lønreguleres årligt pr. 1. januar med den af Finansministeriet fastsatte sats for det generelle pris- og lønindeks. Det regulerede beløb afrundes til nærme-ste hele kronebeløb og offentliggøres ved bekendtgørelse.

Stk. 9. Stk. 8 finder ikke anvendelse for primærproducen-ter og virksomheder, for hvilke ministeren i henhold til stk. 1 har fastsat regler om eller bestemt, at de er helt eller delvis fritaget for at betale omkostningerne ved kontrollen.

Stk. 10. Ministeren fastsætter regler om opkrævning af de i stk. 6 og 8 nævnte beløb, herunder fastsættelse af skæ-ringsdato for, hvornår der foretages en opgørelse af virk-somheder omfattet af stk. 6 og 8 og af antal anmeldte pro-duktur omfattet af stk. 6, og om termin for opkrævning.

Stk. 11. Betalingsforpligtelser, der er fastsat ved forord-ni ng inden for lovens område, i denne lov eller i regler ud-stedt i henhold til denne lov, og som ikke betales rettidigt, tillægges, medmindre andet er fastsat i EF-retsakter, en årlig

rente svarende til den i renteloven fastsatte referencesats med tillæg fra forfaldsdagen at regne. Den tillagte rente ud-gør dog mindst 50 kr. For erindringsskrivelser betales et ge-byr på 100 kr., der reguleres med tilpasningsprocenten i lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste med 10 delelige kronebeløb.

Stk. 12. Den, der overtager en virksomhed eller helt eller delvis viderefører aktiviteterne i en virksomhed, med hvil-ken der føres tilsyn eller kontrol efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af loven, hæfter for de dermed for-bundne afgifter og gebyrer, som vedrører tiden før overta-gelsen.

§ 46. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at visse detailforhandlingsvirksomhe-der, der som led i uegennyttigt socialt arbejde tilvirker eller forhandler fødevarer uden erhvervsmæssig fortjeneste for øje og uden konkurrencemæssig betydning i forhold til an-dre virksomheder, helt eller delvis kan fritages for afgifter og gebyrer omfattet af § 45.

Kapitel 11

Laboratorier

§ 47. (Ophævet)

§ 48. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at offentlige og private laboratorier skal være akkrediterede af et akkrediteringsorgan, som er me-dunderskriver af EA's (European co-operation for Accredi-tation) multilaterale aftale om gensidig anerkendelse, god-kendte eller opfyldte bestemte kvalitetskriterier for at kunne varetage undersøgelsesopgaver i henhold til fødevarelovgiv-ningen.

Stk. 2. Ministeren fastsætter regler eller træffer bestem-melser om vurdering og godkendelse af analysemetoder og om, hvilke analysemetoder der skal anvendes til laborato-rieundersøgelser i henhold til fødevarelovgivningen.

Kapitel 12

Den Europæiske Union m.v.

§ 49. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Den Europæ-iske Unions direktiver og beslutninger om forhold, der er omfattet af fødevarelovgivningen. Ministeren kan endvidere fastsætte regler eller træffe de bestemmelser, som er nød-vendige for anvendelsen af Den Europæiske Unions forord-ni ng om forhold, som er omfattet af denne lov. Ministeren kan fastsætte regler om fravigelse af reglerne i de oven-nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang her-til.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler med henblik på op-fyldelse af internationale traktater og aftaler inden for lovens område.

Kapitel 13

*Kontrol, offentliggørelse af kontrolresultater og
forhåndsgodkendelse m.v.*

§ 50. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om tilsyn og kontrol med, at loven eller de i medfør af loven fastsatte regler eller Den Europæiske Unions forordninger overholdes.

§ 51. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at bestemte typer af fødevarer skal underkastes særlig kontrol.

§ 52. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri træffer de afgørelser, herunder meddeler de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af de krav, der er fastsat i fødevarerlovgivningen eller i Den Europæiske Unions forordninger og direktiver.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at de i henhold til stk. 1 trufne foranstaltninger skal gennemføres for virksomhedens regning.

Stk. 3. Hvis forbud eller påbud meddelt efter stk. 1 ikke bliver efterlevet, kan ministeren nedlægge forbud mod fortsat drift og eventuelt fratage de virksomheder, som er omfattet af lovens kapitel 8, autorisationen eller registreringen. Medmindre andet fremgår af afgørelsen, har fratagelsen virkning fra det tidspunkt, hvor den meddeles virksomheden.

Stk. 4. En afgørelse efter stk. 3 kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene.

Stk. 5. Begæring herom skal fremsættes inden 4 uger efter, at afgørelsen, der skal indeholde oplysninger om adgangen til at kræve domstolsprøvelse og om fristen herfor, er meddelt den pågældende. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 6. Retten kan ved kendelse bestemme, at sagsanlæg har opsættende virkning. Såfremt ministerens afgørelse findes lovlig ved dom, kan der heri bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 52 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan meddele påbud om indhentelse af bistand fra en rådgiver og om deltagelse i uddannelse.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om rådgivningen og uddannelsen.

§ 53. Tilsynsmyndigheden og personer, som er særligt bemyndiget hertil, har til enhver tid mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme, lokaliteter, transportmidler, forretningsbøger, papirer m.v., herunder også materiale, der opbevares i elektronisk form, for at tilvejebringe oplysninger til brug for løsning af opgaver i henhold til fødevarerlovgivningen.

Stk. 2. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler herom.

§ 54. En fødevareraktivitet skal efter anmodning fra tilsynsmyndighederne give alle oplysninger, herunder om økonomiske og regnskabsmæssige forhold, som har betydning

for kontrollens gennemførelse, samt vederlagsfrit yde tilsynsmyndighederne fornøden bistand ved kontrol, prøveudtagning, kopiering og udlevering af skriftligt materiale og udskrift af elektroniske data samt andre foranstaltninger, der iværksættes i henhold til fødevarerlovgivningen.

Stk. 2. En fødevareraktivitet skal kunne dokumentere, at oplysninger og påstande, som virksomheden af egen drift fremkommer med, er korrekte.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden kan som led i kontrol og overvågning vederlagsfrit mod kvittering udtage eller pålægge virksomheden at udtage prøver af fødevarer, herunder råvarer, halvfabrikata og færdigvarer, is, vand, damp, luft, luftarter, materialer og genstande, bekæmpelsesmidler, rengørings- og desinfektionsmidler m.v.

Stk. 4. Et laboratorium, der udfører analyser efter fødevarerlovgivningen, skal efter anmodning fra tilsynsmyndigheden give alle de oplysninger om analyseresultater, den analyserede fødevarer og den virksomhed, analyserne er udført for, der er nødvendige i forbindelse med eftersporning af fødevarerudbrud og mistanke herom. Laboratoriet underretter virksomheden om udleveringen af oplysninger.

Stk. 5. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om, at en fødevareraktivitet skal yde tilsynsmyndighederne bistand ved forsendelse af prøver og afholde udgifterne herved.

§ 54 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan indhente de oplysninger hos andre offentlige myndigheder, der er nødvendige for at kontrollere, at fødevarerlovgivningen overholdes, bl.a. med henblik på registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed, herunder oplysninger om skatteforhold.

§ 55. (Ophævet)

§ 56. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til fødevarerlovgivningen. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form virksomheder skal gøre kontrolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen

omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

§ 56 a. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan offentliggøre oplysninger om kosttilskud, der er anmeldt til markedsføring i Danmark.

§ 56 b. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler om forhåndsgodkendelse af en påtænkt foranstaltning på et område, der er omfattet af denne lov eller regler udstedt i medfør af loven. Der kan herunder fastsættes regler om, på hvilke områder og under hvilke omstændigheder godkendelsen kan gives.

Kapitel 14

Det Rådgivende Fødevareudvalg

§ 57. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri nedsætter Det Rådgivende Fødevareudvalg. Udvalget afgiver udtalelser om væsentlige fødevarepolitiske emner, herunder om udkast til ny lovgivning på området.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om udvalgets sammensætning og virksomhed. Ministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.

Kapitel 15

Klage og delegation

§ 58. Henlægger ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri sine beføjelser efter loven til en myndighed under ministeriet, kan ministeren fastsætte regler om adgangen til at klage over myndighedens afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedernes adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage.

Stk. 2. Ministeren kan efter forhandling med vedkommende minister eller vedkommende kommunale organisation fastsætte regler om andre offentlige myndigheders eller institutioners medvirken ved varetagelse af opgaver efter loven. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse myndigheders eller institutioners afgørelser, herunder om, at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed, og om myndighedens eller institutionens adgang til at genoptage en sag, efter at der er indgivet klage. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter ministeren henlægger sine beføjelser vedrørende godkendelse m.v. af isoleret transportmateriel, jf. traktat af 1. september 1970 om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det specielle materiel, der skal bruges til sådan transport (ATP), til en privat institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private institutions afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler, hvorefter ministeren henlægger sine beføjelser efter §§ 48 og 50 til at foretage godkendelse i henhold til og kontrol med overholdelsen

af de principper for god laboratoriepraksis, som er opstillet af Rådet for Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling, OECD, til en privat institution. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over den private institutions afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

Stk. 5. Ministeren kan nedsætte udvalg til at bistå ved administration af særlige områder inden for fødevarelovgivningen. Ministeren kan fastsætte regler herom. Ministeren kan i forbindelse hermed fastsætte regler om adgangen til at klage over disse udvalgs afgørelser. Ministeren kan ændre afgørelserne, uden at der foreligger klage. Ministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om relevante forbrugerorganisationers adgang til at påklage afgørelser, der er truffet af tilsynsmyndigheden som følge af en anmeldelse af en mulig overtrædelse af fødevarelovgivningen.

§ 59. Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan under større katastrofer, herunder krise eller krig, fastsætte de regler og træffe de bestemmelser, herunder afgørelser, der er nødvendige for at sikre den mest fordelagtige anvendelse af fødevarer, undgå forurening m.v. og sikre befolkningens forsyning med fødevarer. Ministeren kan herunder fastsætte regler eller træffe bestemmelser, herunder afgørelser, om fravigelse af de i loven fastsatte regler.

Stk. 2. Såfremt de i medfør af stk. 1 fastsatte regler eller trufne bestemmelser medfører økonomisk tab for en virksomhed eller for en producent, er staten erstatningspligtig.

Stk. 3. Erstatning ansættes i mangel af mindelig overenskomst i overensstemmelse med regler, der fastsættes af ministeren.

Kapitel 16

Straffebestemmelser

§ 60. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) markedsfører fødevarer i strid med § 14, stk. 1,
- 2) undlader at efterkomme de til vedkommende meddelte afgørelser truffet i medfør af § 52, stk. 1, § 52 a eller § 59, stk. 1,
- 3) undlader at give tilsynsmyndighederne adgang efter § 53,
- 4) undlader at give oplysninger eller yde tilsynsmyndigheden bistand efter § 54, stk. 1 og 4, eller
- 5) undlader at udtage prøver efter § 54, stk. 3.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis den ved handlingen eller undladelsen skete overtrædelse er begået med forsæt eller grov uagtsomhed og der ved overtrædelsen er

- 1) forvoldt skade på sundheden eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 3. I regler, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår, der meddeles efter reglerne. I regle-

me kan der endvidere fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i Den Europæiske Unions forordninger om forhold, som er omfattet af denne lov. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende betingelser som anført i stk. 2.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Ved udmåling af bødestraf i henhold til stk. 1 eller 3 skal der ud over de almindelige regler i straffeloven tages hensyn til, om overtrædelsen har fremkaldt fare for fødevaresikkerheden eller er begået som led i en systematisk eller forsætlig eller groft uagtet overtrædelse af fødevarelovgivningen, samt til den tilsigtede eller opnåede berigelse og virksomhedens omsætning.

§ 61. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. For så vidt angår den i stk. 1 omhandlede tilkendegivelse, finder bestemmelserne i retsplejeloven om krav til anklageskrift og om ikke at have pligt til at udtale sig tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter stedfunden vedtagelse inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Kapitel 17

Ikrafttræden m.v.

§ 62. For kommunale tjenestemænd, som i forbindelse med ikrafttrædelsen af lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven) blev tilbudt ansættelse som stats-tjenestemænd, men som ikke ønskede en sådan stilling, opretholdes den kommunale ansættelse og de herfor gældende vilkår under tjenestemandens udførelse af opgaver, der er henlagt til den tilbudte statslige stilling.

Stk. 2. Tjenestemanden har pligt til at underkaste sig de forandringer i sine tjenesteforretningers omfang og beskaffenhed, som følger af den opgaveomlægning, der har fundet sted i forbindelse med oprettelsen af en central enhed og et antal regionale statslige enheder, som varetager kontrol, tilsyn, undersøgelser og informationsvirksomhed m.m. inden for fødevarelovens område. Tjenestemanden har herunder pligt til i den tilbudte stilling at underkaste sig sådanne forandringer, som ikke ændrer tjenestens karakter, og som ikke medfører, at stillingen ikke længere kan anses for passende for vedkommende. I samme omfang kan det pålægges tjenestemanden at overtage en anden stilling.

Stk. 3. Staten refunderer kommunen udgifterne til løn til de kommunale tjenestemænd, der i henhold til stk. 1 har valgt at opretholde den kommunale ansættelse, så længe de udfører arbejde for staten.

Stk. 4. Hvis staten ikke længere har behov for beskæftigelse af en tjenestemand, som har valgt at opretholde den kommunale ansættelse, kan staten efter forudgående vars-

ling af vedkommende kommune bringe tjenestemandens arbejdsforhold til staten til ophør med det for tjenestemanden gældende opsigelsesvarsel.

Stk. 5. Staten afholder eventuelle udgifter til rådighedsløn eller ventepenge og udbetaler pension til de tjenestemænd, der i henhold til § 80, stk. 1 og 4, i lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven) er overgået til ansættelse som statstjenestemænd. Kommunen refunderer staten den del af tjenestemandens pension, der forholdsmæssigt svarer til tjenestemandens pensionsalder ved overgangen til tjeneste i staten.

Stk. 6. Staten refunderer kommunen eventuelle udgifter til rådighedsløn eller ventepenge til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 1 har valgt at opretholde den kommunale ansættelse, og hvis tjeneste i staten senere bringes til ophør efter stk. 4.

Stk. 7. Kommunen udbetaler pensionen til de tjenestemænd, der i henhold til stk. 1 har valgt at opretholde den kommunale ansættelse. Staten refunderer kommunen den del af tjenestemandens pension, der forholdsmæssigt svarer til den pensionsalder, tjenestemanden har optjent efter overgangen til tjeneste i staten.

Stk. 8. Den endelige administrative afgørelse af tvivls-spørgsmål efter stk. 1-7 træffes af finansministeren efter forhandling med de involverede parter.

§ 63. Tidspunktet for lovens ikrafttræden fastsættes af ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri.

Stk. 2. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte, at følgende love helt eller delvis ophæves:

- 1) Lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven).
- 2) Lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler m.m.
- 3) Lov nr. 290 af 29. april 1992 om æg og ægprodukter.
- 4) Lov nr. 342 af 14. maj 1992 om mælk, mælkeprodukter, margarine m.v. (mælkeproduktloven).
- 5) Lov nr. 343 af 14. maj 1992 om kød (kødloven).
- 6) Lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, jf. lov-bekendtgørelse nr. 649 af 4. august 1993.

Stk. 3. Regler, der er udstedt i medfør af lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven), samt regler, der er opretholdt ved følgende lovbestemmelser, forbliver i kraft, indtil de afløses af regler udstedt i medfør af denne lov:

- 1) § 81 i lov nr. 471 af 1. juli 1998 om fødevarer m.m. (fødevareloven).
- 2) § 68 i lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler m.m.
- 3) § 18 i lov nr. 290 af 29. april 1992 om æg og ægprodukter.
- 4) § 25 i lov nr. 342 af 14. maj 1992 om mælk, mælkeprodukter, margarine m.v. (mælkeproduktloven).
- 5) § 29 i lov nr. 343 af 14. maj 1992 om kød (kødloven).
- 6) § 29, stk. 2 og 3, i lov om kvalitetskontrol med fisk og fiskevarer, jf. lov-bekendtgørelse nr. 649 af 4. august 1993.

Stk. 4. Overtrædelse af de i stk. 3 omhandlede regler straffes efter de hidtil gældende regler.

Stk. 5. Virksomheder, som efter hidtidige regler er »godkendte«, anses for »autoriserede« efter denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

Stk. 6. Aktiviteter, som efter hidtidige regler er »anmeldte«, anses for »registrerede« efter denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

§ 63 a. (Ophævet)

§ 64. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1430 af 21. december 2005 er trådt i kraft den 1. januar 2006. Ved loven er fodnote til lovens titel og §§ 19 a - 19 c indsat.

Lov nr. 1549 af 20. december 2006 er trådt i kraft den 21. februar 2007. Ved loven er § 25 a, indsat. I § 54 er et nyt stk. 3, indsat, hvorefter stk. 4 er blevet stk. 5. § 54 a er indsat. I § 60, stk. 1, er nyt nr. 1 indsat, hvorefter nr. 1-4 er blevet nr. 2-5. § 60, stk. 1, nr. 3, som er blevet nr. 4, og § 60, stk. 5, er ændret. Endvidere er 63 a indsat.

Lov nr. 110 af 26. februar 2008 er trådt i kraft den 1. marts 2008. Ved loven er § 39, stk. 2, ændret. § 52 a er indsat. § 55, stk. 1, er ændret. § 55, stk. 3, er indsat, hvorefter § 55, stk. 3-5 er blevet stk. 4-6, og stk. 5, som er blevet til stk. 6, er ændret. § 56, stk. 1, 3. pkt. er ophævet. I § 56, er et nyt stk. 2 indsat, hvorefter stk. 2 og 3 er blevet stk. 3 og 4. § 60, stk. 1, nr. 2, ændret.

Lov nr. 538 af 17. juni 2008 er trådt i kraft den 1. januar 2009. Ved Loven er § 13 ophævet.

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 er trådt i kraft den 1. januar 2009. Ved loven er § 45, stk. 6-8 ophævet.

Lov nr. 96 af 10. februar 2009 er trådt i kraft den 1. marts 2009. Ved loven er § 10, stk. 3, indsat, § 60, stk. 5 er ændret, og § 63 a er ophævet.

Lov nr. 488 af 12. juni 2009 er trådt i kraft den 1. juli 2009. Ved loven er overskriften til kapitel 13 ændret og § 56 a indsat.

Lov nr. 163 af 17. februar 2010 er trådt i kraft den 1. marts 2010. Ved loven er § 56 b og § 58, stk. 4, indsat, hvorefter stk. 4 og 5 er blevet stk. 5 og 6, og § 60, stk. 5 samt overskriften til kapitel 13 er ændret.

Lov nr. 604 af 14. juni 2011 er trådt i kraft den 1. juli 2011. Ved loven er »Det Europæiske Fællesskab« ændret til »Den Europæiske Union«, og »Det Europæiske Fællesskabs« er ændret til »Den Europæiske Unions« overalt i loven. § 45, stk. 4-8 er indsat som nye stykker, hvorved stk. 4 og 5 er blevet til stk. 9 og 10, overskriften til kapitel 11 er ændret, og § 47 er ophævet.

Lov nr. 1238 af 18. december 2012 er trådt i kraft den 1. januar 2013. Ved loven er »Myndigheder« ændret til »Laboratorier« i § 2, stk. 1, nr. 5, § 20, stk. 4 er indsat, § 44, stk. 1, er ændret og § 44, stk. 2 er indsat. I § 45, stk. 7, 2. pkt. er »stk. 9« ændret til »stk. 11«, i § 45 er stk. 8 og 9 indsat, hvorved stk. 8 - 10 er blevet til stk. 10 - 12, § 45, stk. 8, der er blevet til stk. 10, er ændret og § 55 er ophævet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, den 8. marts 2013

METTE GJERSKOV

/ Birthe Schubart